

ἀγῶνος, ἐν ᾧ πρόκειται νὰ νικηθῶσιν οἱ ἐχθροὶ καὶ νὰ ἐγκαινισθῇ περίοδος ἐξουσίας, ἐν ἣ θὰ πράυνθῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ προσελκυσθῶσιν. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1789 εὔρε τὸν τελικὸν αὐτῆς τύπον, τὴν συντηρητικὴν καὶ φιλελεύθερον δημοκρατίαν, οἷαν ἠθέλησε καὶ ἐδημιούργησεν ὁ Θιέρσος». Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Λεπερ εἶπεν, ὅτι προσῆλθεν ἡ κυβέρνησις, ὅπως τιμῆσῃ τὸν ἔνδοξον ἀπελευθερωτὴν τοῦ πατρῶος ἐδάφους. Ἀνέμνησε τὰς ἀμυθῆτους δυσχερείας, πρὸς ἃς ἐδέησε νὰ παλαίσῃ, ὅποτε ἤχημαζεν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ἦσαν ἐξηντλημένοι οἱ δημόσιοι πόροι, ἐβαρύνοντο οἱ πολῖται δι' εἰσφορῶν πολεμικῶν, κατείχοντο ὑπὸ ξένων τὰ φρούρια, ἀπήγετο εἰς αἰχμαλωσίαν ὁ στρατός, ἐδιχοῦσε δὲ ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις. α* Ὁ Θιέρσος ἐνέβαλε πᾶσι θάρρος· ἀνέπτυξε τοὺς πόρους μετὰ θαυμαστῆς δραστηριότητος· ἐπαγίωσε τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου διὰ τοῦ τόπου, ἦν ἐπίστευσεν ὅτι εὔρεν ἐν τῇ συνταγματικῇ καὶ κοινοβουλευτικῇ μοναρχίᾳ, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ἀγγλίας, παρὰ πᾶσαν τὴν διαφορὰν τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐθίμων τῶν δύο χωρῶν, ἥτις καθίστα ἀδύνατον οἰανδήποτε ἀφομοίωσιν. Ἐπιδὼν τὴν πτώσιν ὀκτῶ κυβερνήσεων, ἦλθεν εἰς ἐπίγνωσιν, ὅτι μόνον δυνατὸν εἶδος κυβερνήσεως ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἡ τὴν ἐπανάστασιν καταπαύουσα δημοκρατία.» Ὁ δὲ κ. Λεγκουβέ εἶπε:

«Τρεῖς ἄνδρες κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον, διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ πνεύματός των ἀνεκαίνισαν τὰς τύχας τῆς ἰδίας πατρίδος· ὁ Καβούρ, ὁ Θιέρσος καὶ ὁ Βίσμαρκ.»

Λέγεται, ὅτι ὁ Γαμβέτας προσκληθεὶς νὰ ὁμιλήσῃ ἐπίσης, εἶπεν· α* Ἡ Νανσὺ κεῖται ἐγγύτατα τῶν συνόρων. Χωρὶς νὰ τὸ θέλω, θὰ διαφύγῃ ἐκ τῶν χειλέων μου ὑπαινιγμὸς τις περὶ τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης. Προτιμῶ νὰ σιωπήσω.

Ἡ ἀνεγροθεὶς ἀνδριάς, ἐκ μαρμάρου, εἶνε ἔργον τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ κ. Γκιλπερ, νικήσαντος ἐν διαγωνισμῷ μεταξὺ ἐβδομηκοντα πέντε διαγωνισθέντων καλλιτεχνῶν. **M

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΕΡΑΣ.

Κατ' αὐτὰς ἀφικνεῖται ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην νέον μουσικὸν τέρας, μὴς Τερζίτα Πάτθορθ ὀνομαζόμενον. Εἶνε δὲ αὕτη νεανὺς αὐτῆ μόνη δυναμένη νὰ ἐκτελῇ τετραφιδίαν ὄλην διὰ τεσσάρων ὀργάνων. Δεινὸν τὸ ἀκουσμα, ἀλλ' ἀληθινόν. Ἡ φύσις εὐνόησασα ἐξαίρετως τὴν μὴς Τερζίταν, ἐπρόικισεν αὐτὴν διὰ τριῶν ζευγῶν χειρῶν καὶ δύο ζευγῶν ποδῶν, ἐν ἄλλοις λόγοις ἐπλάσεν αὐτὴν τέρας ἐξάχειρον καὶ τετράπου, ἀλλὰ μουσικώτατον ὅμως. Καὶ διὰ δύο μὲν τῶν ἐξ χειρῶν αὐτῆς ἐκτελεῖ τὸ μέρος τοῦ κλειδοκυμβάλου, διὰ δύο δὲ ἑτέρων τὸ τοῦ τετραχόρδου. Αἱ ὑπολειπόμεναι δύο χεῖρες εἶνε ὀπισθεν κατὰ

τὴν ῥάχιν καὶ δι' αὐτῶν παίζει βαρὺ τετράχορδον (alto) καὶ διὰ τῶν τεσσάρων ποδῶν βαρυβάριτον (violoncelle). Ὡστε βλέπετε ὅτι εὐλόγως δύναται νὰ ὀνομασθῇ γυναικορχήστρα.

Κυρία Σ *

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΙΑ'

Τῆς ΚΥΡΙΑ Χ*—ΕΙΣ ΑΥΚΕΡΝΗΝ. (ἔν. Ἐλεττα).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Αὐγούστου 1879.

Τίποτε σχεδὸν ἄξιον λόγου δὲν ἔχω νὰ σοῦ ἀναγγεῖλω ἐξ Ἀθηνῶν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, καὶ ἐντρέπομαι τῇ ἀληθείᾳ, ὅχι ἐννοεῖται εἰς λογαριασμὸν μου, ἀλλ' εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐλληνικῆς μεγαλοπόλεως διὰ τὴν νεολογικὴν αὐτῆς πτωχείαν. Καὶ ὅμως αἱ Ἀθηναί, ὡς καὶ ἄλλοτε σοῦ ἔγραψα, μεγαλύνονται ὀλονέν, μεγαλύνονται καὶ αὐξάνουσι, τὸ δὲ μέτρον τοῦ σημερινοῦ των μεγαλείου σοὶ παρέχει αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου θὰ ἐκλέξῃ ἐφέτος, κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ὅχι πλέον ἔξ, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ ὀκτῶ ἀντιπροσώπους. Δὲν δύνασαι, πιστεύω, νὰ μοῦ ἀρνηθῆς, ὅτι τοῦτο εἶνε πρόοδος, πρόοδος ἀληθινή καὶ ἀδιαφιλονεικητος, τὴν ὁποίαν οὐδ' αὐτοὶ τῆς Ἑλλάδος οἱ ἐχθροὶ δύνανται ν' ἀρνηθῶσιν. Ἡμπορεῖ τις ἴσως, ἂν ἦνε μάλιστα φύσει δίκαιος ἄνθρωπος, φιλόσοφος, μεμψίμοιρος καὶ ἀπαισιόδοχος, νὰ μὴ παραδέχεται ὡς ἐκφανῆ μαρτύρια τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπὸ τοῦ 1870 δεκαετίαν, τὸν ἐγκληματισμὸν τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου παρ' ἡμῖν, τὴν εἰσαγωγὴν τῶν raouls, καὶ τῶν ἀθῶν questions, τὰς μονομαχίας χάριν ἐνός μανδηλίου μιᾶς γαλλίδος ἡθοποιοῦ, τοὺς bals costumés, τὴν Lilly καὶ ἄλλα πολλά, πειστικώτατα ἐν τούτοις τεκμήρια, μαρτυροῦντα ὅτι αἱ Ἀθηναί δὲν δύνανται νὰ κοιμηθῶσιν ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν των, ἀκούουσαι ὅτι οἱ Παριεῖσι ὀνομάζονται ἐνίοτε nouvelle Athènes, καὶ προσπαθοῦσι νὰ γείνωσι Παριεῖσι διὰ νὰ ἦνε ἄξια τοῦ ὀνόματός των. Ὅλ' αὐτὰ φιλονεικοῦνται ἴσως καὶ δύναται νὰ φιλονεικηθῶσι. Δύναται τις ἴσως μάλιστα καὶ νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι αἱ Ἀθηναί ἀπέχουσι ἔτι πολὺ τῶν Παρισιῶν, διότι τοῦ combles ἀκόμη, καὶ . . . πολλὰ ἄλλα πράγματα. Τίς ὅμως, σὲ παρακαλῶ, θὰ διαμφισβητήσῃ, ὅτι δὲν προώδευσε καὶ δὲν ἀνεπτύχθη καταπληκτικῶς πόλις, ἥτις μετὰ ἓνα περίπου μῆνα θὰ ἔχῃ ὀκτῶ ἐκλεκτοὺς—δηλ. βουλευτὰς—ἐκ τριῶν περιῶν κλητῶν—ἦτοι ὑποψηφίων, ἐνῶ εἶχε τέσσαρας μόνον κατὰ τὰ 1860, πέντε κατὰ τὰ 1865 καὶ ἔξ κατὰ τὰ 1871; Φαντάσου ἐπὶ στιγμὴν, ὅτι μετὰ ἓνα αἰῶνα, ἂν τὰ πράγματα, θεοῦ εὐδοκούντος, βαίνωσιν ὡς βαίνουσι, καὶ αἱ Ἀθηναί μας προσδεύωσιν ὡς προ-